

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 25. 2. 2011, čj. 1614/11-1500-506476, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 8. 2013, čj. 15 Af 45/2011 – 50,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí kasační stížností (doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 9. 2013) proti usnesení ze dne 28. 8. 2013, čj. 15 Af 45/2011 – 50, kterým krajský soud odmítl žalobu stěžovatele pro její nepřípustnost. Ve své kasační stížnosti zároveň stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 10. 2013, čj. 1 Afs 91/2013 – 13, přiznal žalobci částečné osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 3.500 Kč a vyzval ho k zaplacení zbylé části soudního poplatku, tj. 1.500 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[3] Dne 1. 11. 2013 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen přípis od paní Ing. D. B., která uvedla, že je stěžovatelem zmocněna k přebírání korespondence v době jeho nepřítomnosti. V přípise upozornila na to, že na stěžovatele byl vydán evropský zatykač na žádost Policie Slovenské republiky a dle dostupných informací se nyní stěžovatel nachází ve vazební věznici v Německé spolkové republice v Berlíně. Paní B. z toho vyvozuje, že účinky doručení uvedeného usnesení nenastaly. Nejvyšší správní soud nepovažuje uvedený přípis za relevantní a usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku, má za řádně doručený. Soud při doručování písemností stěžovateli postupuje v souladu s § 46b zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu,

ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, pokud stěžovateli doručuje písemnosti na adresu, kterou stěžovatel sám ve svých podáních označuje jako svoji adresu pro doručování. Z podání stěžovatele je zároveň zřejmé, že se na uvedené adrese nezdržuje, neboť pobývá v zahraničí. Je však na stěžovateli, aby si zajistil způsob, jakým se bude s doručovanými písemnostmi seznamovat, nebo aby soudu sdělil jinou adresu pro doručování. Pokud tak neučiní, není povinností soudu, aby sám zjišťoval, jestli se stěžovatel měl možnost s písemnostmi seznámit či nikoliv. Na tom nic nemění ani přípis paní B., která v řízení ani nevystupuje jako zástupce stěžovatele.

[4] Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Žalobce ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) soudní poplatek nezaplatil. Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[6] Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2013

senátu

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně